

گزارش «شرق» از ایرانی‌هایی که به دلیل نداشتن شناسنامه، همراه با مهاجران به افغانستان رد مرز می‌شوند

خطا در رد مرز

آوارگی؛ قصه همیشگی مهاجران و افراد بی‌شناسنامه

کند. الان ابزار جوامع بین‌المللی همین تحریم‌هاست ولی سر این موضوع بحث بسیاری است که اصلا این تحریم‌ها کارکرد خود را دارد و باعث تغییر یک کشور می‌شود؟ این موضوعات خیلی جای بحث دارد و آنچه ما می‌بینیم این است که تحریم‌ها بر عموم مردم فشار وارد می‌کند و به‌جای آنکه سیاست‌مداران را دچار فشار کند، مردم را با چالش بیشتر روبه‌رو می‌کند. پس این تحریم‌ها خیلی برای این موضوع مناسب نبوده است. وقتی یک کشور به‌طور چشمگیر حقوق بشر را نقض می‌کند، گزارش‌گران گزارش‌هایی را از آن کشور ارائه می‌دهند که در صورت حادبودن شرایط، در شورای امنیت درباره آن تصمیم‌گیری می‌شود تا فشارهایی به آن دولت‌ها تحمیل شود اما این فشارها چقدر راهگشاست؟ یک سری از موضوعات و نیازهای افغانستان مثل تحصیل دختران باید به یک خواست عمومی در کشور تبدیل شود که بخشی از آن جدا از قانون به مسائل فرهنگی آنها بازمی‌گردد. موضوعات مختلف دست به دست هم می‌دهد تا شاهد افزایش مهاجرت این افراد به کشورهای دیگر باشیم».

برای هیچ‌کس مهم نیست

افغانستان چرا به اینجا رسیده است؟ سؤالی که با افزایش مهاجرت‌ها به ایران پررنگ‌تر می‌شود. مردم این کشور به دلیل کمبودهای سیستماتیک، تجربه محرومیت در کشور خودشان و مهاجرت‌های اجباری را از سر می‌گذرانند. در کنار این کشوری با حضور گروه‌های مختلف خارجی که نتیجه‌ای جز منافع برای خودشان نداشته، همه در بسیاری جهات در بخش‌های مرزی ایران هم اثر خواهد داشت. پیمان حقیقت‌طلب، مدیر پژوهشی دیاران، افغانستان را کشوری پیچیده می‌داند و به «شرق» می‌گوید: «بینید افغانستان یکی از پیچیده‌ترین کشورهای دنیاست و یک‌چهره‌ایی می‌توان گفت اکثر کشورهایی که فراتر از مرزهای‌شان راهبردارند، در افغانستان هم حضور دارند. افغانستان در دوران جنگ سرد محل نزاع شوروی و آمریکا بود. وقتی شوروی به افغانستان حمله کرد، یکی از کشورهایی که مقاومت علیه شوروی حمایت کرد، آمریکا بود. از آن طرف افغانستان محل رشد و نمو الگوهای تندرو شد که نتیجه‌اش در ۱۱ سپتامبر اتفاق افتاد، درست‌است که بیشتر طراحان و مجریان ۱۱ سپتامبر عربستانی بودند، اما رشد آنها و طرز تفکری که به ترور اعتقاد داشت، در افغانستان رشد پیدا کرد. بعد از حمله آمریکا به افغانستان هم حضور نیروهای خارجی در این کشور بی‌وقفه ادامه پیدا کرد. به‌گونه‌ای‌که بخش اعظمی از تولید ناخالص داخلی کشور افغانستان همواره به کمک‌های بین‌المللی همین کشورهای اروپایی و آمریکایی و آسیایی حاضر در افغانستان وابسته بود.

کمک‌های جامعه جهانی به افغانستان تا ۲۰۱۴ خیلی زیاد بود. مثلا در سال ۲۰۱۴ حدود ۲۵ درصد از تولید ناخالص داخلی افغانستان (۹.۹۵ میلیارد دلار از ۲۰۰۵ میلیارد دلار کل جی‌دی‌پی این کشور) از کمک‌های بین‌المللی بود. یا سال ۲۰۱۱ حدود ۶.۷۵ میلیارد دلار کمک بین‌المللی داشتند درحالی‌که تولید ناخالص داخلی آنها ۱۷.۸۱ میلیارد دلار بود. یعنی سال ۲۰۱۱ حدود یک‌سوم اقتصاد این کشور از کمک‌های بین‌المللی بود. بعد از ۲۰۱۴ کمک‌های بین‌المللی کم شد اما قطع نشد. این‌طور هم نیست که بعد از طالبان کمک‌ها قطع شده باشد. بعد از روی‌کارآمدن طالبان در سال ۲۰۲۱ افغانستان ۴.۶۶ میلیارد دلار کمک بین‌المللی دریافت کرده و تولید ناخالص داخلی‌اش هم ۱۴.۲۷ میلیارد دلار بوده، مشکل اینجااست که اکثر کشورهای خارجی در افغانستان بیش‌تر به دنبال منافع خود و رشد و توسعه ایندولژی‌های خودشان هستند، برای توجیه به اینکه افغانستان کجاست و افغانستانی‌ها چه کسانی هستند. این الگوی مداخله هیچ‌وقت موفق نبوده بست. در کشورهای آفریقایی استراتژیک هم تکرار شده و با وجود میلیاردها دلار کمک هیچ تغییر خاصی در زندگی آدم‌های آن کشورها ایجاد نشده است». با وجود آنکه به دلیل شرایط افغانستان هر روز بر تعداد مهاجرهای این کشور در دنیا افزوده می‌شود که بخشی از آنها خاک ایران را انتخاب خود می‌دانند اما جوامع بین‌المللی و حامیان خاص در این رابطه نگران ندادند. این پژوهشگر در همین مورد اشاره می‌کند: «حقیقت این است که به نظر بیشتر کشورها افغانستان و مردم افغانستان را به حال خودشان رها کردند و تنها چیزی که برای آنها مهم است، این است که درگیری‌های درون این کشور در همین کشور باقی بماند و به جاهای دیگر دنیا تسری پیدا نکند. آمریکا کار بار طعم این را چشیده که درد افغانستان از اقیانوس‌ها عبور کرده است. حالا هم به نظر تنها چیزی که مواظبش هستند، همین است که این‌درد در همین‌جا باقی بماند. برای مثال درباره ممنوعیت تحصیل دختران، تا به امروز از سوی کشورهایی که می‌توانند تأثیرگذار باشند، اقدام قابل‌توجهی ندیدیم. وظیفه سازمان‌های بین‌المللی مسلما رسیدگی به این موارد است. ولی در جهان امروز ما حمله روسیه به اوکراین را داریم که توجهات بسیاری را برانگیخته و به نوعی نبرد بین روسیه و جهان غرب شده است. در کنارش اسرائیل و غزه را داریم که وضعیت بسیار بحرانی و غیرانسانی‌ای را ایجاد کرده. در چنین وضعیتی افغانستان از اولویت خارج شده است».

بی‌پناهی برای اوراق هویتی

بی‌شناسنامه‌های بسیاری در کشور زندگی می‌کنند. افرادی که بخش قابل‌توجه آنها را مهاجرانی تشکیل می‌دهند که به اجبار ترک وطن کردند. اما بخش دیگر ایرانی‌های هستند که معمولا به دلیل انواع محرومیت‌ها بدون اوراق هویتی به بسیاری از اقوام مختلف در کشور راه می‌گیرند. با وجود اینکه این افراد ایرانی هستند اما به دلیل نداشتن هویت ثبت‌شده، اغلب ترس ردمرز شدن با آنهاست. درواقع شرایط افغانستان منجر به مهاجرت‌های اجباری این افراد به خاک ایران می‌شود که بسیاری از آنها بعد از ورود به ایران با رد مرز روبه‌رو می‌شوند که در همین حین احتمال اخراج ایرانی‌های بدون اوراق هویتی به کشور افغانستان هم بیشتر می‌شود؛ پدیده‌ای که مانند سیکل معیوب آسیب را در مرزهای هر دو کشور بیشتر می‌کند.

نسترن فرخه: روزانه تعداد بی‌شماری از مهاجران در شهرهای مرزی ایران به اردوگاه‌ها فرستاده می‌شوند تا رد مرز شوند. حتی طبق برخی منابع، گویا قوه قضائیه قرار است دستور اخراج افغانستانی‌های غیرقانونی داخل ایران را صادر کند که این مسئله احتمالا ازحدم جمعیت در اردوگاه‌ها را بیشتر خواهد کرد. در بین افغانستانی‌هایی که این روزها در اردوگاه‌ها منتظرند تا از ایران رد مرز شوند، جوانی با نام ابوالفضل قربان چلی حضور دارد که طبق مدارک رسیده به دست «شرق» این پسر جوان ایرانی است و حتی فعال اجتماعی پیکر وضعیت او در گفت‌وگو با «شرق» اعلام می‌کند که در اردوگاه هم ایرانی بودن این جوان ثابت شده ولی در ازای آزادی، از او پول طلب کرده‌اند. این در حالی است که توان مالی این خانواده امکان پرداخت چنین پولی را به آنها نمی‌دهد. با این حال تماس‌های خبرنگار «شرق» با اردوگاه برای بررسی ماجرا بی‌نتیجه ماند. بنابراین آنچه در این گزارش مورد بررسی است، تأثیر التهاب و چالش‌های اجتماعی در کشورهای افغانستان و ایران است که به شکل قابل تأملی بر شهرهای مرزی اثر خواهد داشت. همچون وضعیت محرومیت‌های مردم مرزی ایران و مشکلات موجود در افغانستان که باعث گره‌خوردن آسیب‌های متعددی شده است.

برای معیشت و کار در شهرهایی غیر از سیستان و بلوچستان زندگی می‌کنند. در واقع هیچ اتوبوس یا قطاری این بچه‌ها را قبول نمی‌کند و برای ورود و خروج به سیستان و بلوچستان حتما مدارک شناسایی نیاز دارند. همچنین گذشته از رد مرز این افراد، آنها بنا به دلایلی شناسنامه ندارند و گرفتن این اوراق هم برایشان به یک مشکل بدل شده. الان خانم بلوچی را می‌شناسیم که سال‌ها پیش به افغانستان رد مرز شده و دیگر نتوانسته به ایران بازگردد.

مثلا مرز افغانستان در خراسان کوهستان سخت و صعب‌العبوری دارد، تصور کنید یک بچه یا بزرگسال تنهایی در این منطقه رها می‌شود و باید از این کوهستان عبور کند تا به آبادی برسد. خیلی وقت‌ها این کودکان افغانستانی بعد از رد مرز که در این مسیر قرار می‌گیرند با آسیب‌های جدی روبه‌رو می‌شوند و در مواردی این بچه‌ها از بین می‌روند».

خاورمیانه و آوارگی مردمانش

سال‌هاست که منطقه در تنش به سر می‌برد و برای همین هر ناآرامی در کشورهای دیگر بر آن اثر خواهد داشت. همچون وضعیت این روزهای افغانستان که بعد گذر از انحصاری و بمب‌هایی که جان‌های بسیاری را بی‌جان کرد، حالا هم با سیاست‌های بسته طالبان دست و پنجه نرم می‌کند. همه این مسائل به شکل ویژه در کشورهای همسایه هم اثر خواهد داشت، از ناآرامی‌ها تا چالش‌های فرهنگی که مردم مرز هم در کشور را درگیر می‌کند. رضا شفاخواه وکیل و فعال اجتماعی که سال‌ها در حوزه مهاجران افغانستانی کار کرده، در گفت‌وگو با «شرق» به چالش‌های مختلفی در مورد افغانستان اشاره می‌کند: «در کشوری مثل افغانستان ما با چند مسئله در ارتباط هستیم. یکی از آنها مسئله فرهنگی است که ما با خرده‌فرهنگ‌های مختلف در این جامعه مواجه هستیم. افغانستان از اقوام مختلفی از هزاره‌ها، تاجیک‌ها، پشتون‌ها یا ازبک‌ها تشکیل شده. هر کدام از این اقوام رسم و رسومات خاص خود را دارند که بعضا باعث انواع آسیب اجتماعی خواهد شد. به طور مثال در بحث کودک‌همسری رسومات و عقایدی دارند که منجر به آسیب خواهد شد. به طور کلی یکی از موانع بازماندگی تحصیل دختران در این کشور همین موضوع ازدواج‌های دوران کودکی است. در واقع یکی از علت‌های آن میل مردم است که ناشی از بی‌سوادی و بی‌اطلاعی بوده. در سفری که به این کشور داشتیم این پدیده قابل درک بود که جنس آسیب مناطق محروم ثابت است. همچنین تعصبات فرهنگی آنها در این زمینه مؤثر است و طالبان این روزها در بخشی از بدنه مردم پایگاه دارد و اصلا این‌طور نیست که الان طالبان با توسل به زور و قوای قهریه موفق شده باشد در افغانستان حکومت کند. پس وقتی یک موضوعی را به عنوان یک قانون مطرح می‌کند برخاسته از بخشی از بدنه اجتماعی افغانستان هم خواهد بود. می‌توان گفت موضوعی مثل ممنوعیت از تحصیل که طالبان اعمال می‌کند؛ شاید خوشایند پدران متحجر افغانستان باشد که هنوز خودشان را با نسل‌های جدید حقوق‌بشری وفق نداده‌اند».

با وجود تمام معضلاتی که این کشور و کشورهای همسایه را تهدید می‌کند اما نابه‌حال سازمان‌های بین‌المللی چه نقشی در کاهش این آسیب‌ها داشته‌اند؟ موضوعی که این وکیل به آن اشاره می‌کند: «از زمان تشکیل مجامع بین‌المللی این فشارها بر دولت‌های مختلف مثل افغانستان وجود داشته، مخصوصا بعد از تصویب اعلامه حقوق بشر جوامع بین‌المللی که سعی کردند فشار بیشتر اعمال

برگ سبز و سند کمپانی خودرو وانت پیکان
رنگ سفید روغنی مدل ۱۳۸۵ به شماره پلاک ایران ۱۱۴۸۵۰۱۳۸۴۰
۸۹- ۹۷۹ ب ۱۸ و شماره موتور 0150N3C010036 و شماره شاسی N3C***150K9501244 به نام **امین زاهدی فتحی** مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

برگ سبز و سند کمپانی خودرو وانت پیکان
رنگ سفید روغنی مدل ۱۳۸۵ به شماره پلاک ایران ۸۹- ۹۷۹ ب ۱۸ و شماره موتور ۰۱۱۴۸۵۰۱۳۸۴۰
و شماره شاسی ۳۱۰۰۱۵۹ به نام **ذبیح اله رحمانی** مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

گزارش «شرق» از ایرانی‌هایی که به دلیل نداشتن شناسنامه، همراه با مهاجران به افغانستان رد مرز می‌شوند

خطا در رد مرز

آوارگی؛ قصه همیشگی مهاجران و افراد بی‌شناسنامه

کند. الان ابزار جوامع بین‌المللی همین تحریم‌هاست ولی سر این موضوع بحث بسیاری است که اصلا این تحریم‌ها کارکرد خود را دارد و باعث تغییر یک کشور می‌شود؟ این موضوعات خیلی جای بحث دارد و آنچه ما می‌بینیم این است که تحریم‌ها بر عموم مردم فشار وارد می‌کند و به‌جای آنکه سیاست‌مداران را دچار فشار کند، مردم را با چالش بیشتر روبه‌رو می‌کند. پس این تحریم‌ها خیلی برای این موضوع مناسب نبوده است. وقتی یک کشور به‌طور چشمگیر حقوق بشر را نقض می‌کند، گزارش‌گران گزارش‌هایی را از آن کشور ارائه می‌دهند که در صورت حادبودن شرایط، در شورای امنیت درباره آن تصمیم‌گیری می‌شود تا فشارهایی به آن دولت‌ها تحمیل شود اما این فشارها چقدر راهگشاست؟ یک سری از موضوعات و نیازهای افغانستان مثل تحصیل دختران باید به یک خواست عمومی در کشور تبدیل شود که بخشی از آن جدا از قانون به مسائل فرهنگی آنها بازمی‌گردد. موضوعات مختلف دست به دست هم می‌دهد تا شاهد افزایش مهاجرت این افراد به کشورهای دیگر باشیم».

افغانستان چرا به اینجا رسیده است؟ سؤالی که با افزایش مهاجرت‌ها به ایران پررنگ‌تر می‌شود. مردم این کشور به دلیل کمبودهای سیستماتیک، تجربه محرومیت در کشور خودشان و مهاجرت‌های اجباری را از سر می‌گذرانند. در کنار این کشوری با حضور گروه‌های مختلف خارجی که نتیجه‌ای جز منافع برای خودشان نداشته، همه در بسیاری جهات در بخش‌های مرزی ایران هم اثر خواهد داشت. پیمان حقیقت‌طلب، مدیر پژوهشی دیاران، افغانستان را کشوری پیچیده می‌داند و به «شرق» می‌گوید: «بینید افغانستان یکی از پیچیده‌ترین کشورهای دنیاست و یک‌چهره‌ایی می‌توان گفت اکثر کشورهایی که فراتر از مرزهای‌شان راهبردارند، در افغانستان هم حضور دارند. افغانستان در دوران جنگ سرد محل نزاع شوروی و آمریکا بود. وقتی شوروی به افغانستان حمله کرد، یکی از کشورهایی که مقاومت علیه شوروی حمایت کرد، آمریکا بود. از آن طرف افغانستان محل رشد و نمو الگوهای تندرو شد که نتیجه‌اش در ۱۱ سپتامبر اتفاق افتاد، درست‌است که بیشتر طراحان و مجریان ۱۱ سپتامبر عربستانی بودند، اما رشد آنها و طرز تفکری که به ترور اعتقاد داشت، در افغانستان رشد پیدا کرد. بعد از حمله آمریکا به افغانستان هم حضور نیروهای خارجی در این کشور بی‌وقفه ادامه پیدا کرد. به‌گونه‌ای‌که بخش اعظمی از تولید ناخالص داخلی کشور افغانستان همواره به کمک‌های بین‌المللی همین کشورهای اروپایی و آمریکایی و آسیایی حاضر در افغانستان وابسته بود.

کمک‌های جامعه جهانی به افغانستان تا ۲۰۱۴ خیلی زیاد بود. مثلا در سال ۲۰۱۴ حدود ۲۵ درصد از تولید ناخالص داخلی افغانستان (۹.۹۵ میلیارد دلار از ۲۰۰۵ میلیارد دلار کل جی‌دی‌پی این کشور) از کمک‌های بین‌المللی بود. یا سال ۲۰۱۱ حدود ۶.۷۵ میلیارد دلار کمک بین‌المللی داشتند درحالی‌که تولید ناخالص داخلی آنها ۱۷.۸۱ میلیارد دلار بود. یعنی سال ۲۰۱۱ حدود یک‌سوم اقتصاد این کشور از کمک‌های بین‌المللی بود. بعد از ۲۰۱۴ کمک‌های بین‌المللی کم شد اما قطع نشد. این‌طور هم نیست که بعد از طالبان کمک‌ها قطع شده باشد. بعد از روی‌کارآمدن طالبان در سال ۲۰۲۱ افغانستان ۴.۶۶ میلیارد دلار کمک بین‌المللی دریافت کرده و تولید ناخالص داخلی‌اش هم ۱۴.۲۷ میلیارد دلار بوده، مشکل اینجااست که اکثر کشورهای خارجی در افغانستان بیش‌تر به دنبال منافع خود و رشد و توسعه ایندولژی‌های خودشان هستند، برای توجیه به اینکه افغانستان کجاست و افغانستانی‌ها چه کسانی هستند. این الگوی مداخله هیچ‌وقت موفق نبوده پیدا کرد. به‌گونه‌ای‌که بخش اعظمی از تولید ناخالص داخلی کشور افغانستان همواره به کمک‌های بین‌المللی همین کشورهای اروپایی و آمریکایی و آسیایی حاضر در افغانستان وابسته بود.

کمک‌های جامعه جهانی به افغانستان تا ۲۰۱۴ خیلی زیاد بود. مثلا در سال ۲۰۱۴ حدود ۲۵ درصد از تولید ناخالص داخلی افغانستان (۹.۹۵ میلیارد دلار از ۲۰۰۵ میلیارد دلار کل جی‌دی‌پی این کشور) از کمک‌های بین‌المللی بود. یا سال ۲۰۱۱ حدود ۶.۷۵ میلیارد دلار کمک بین‌المللی داشتند درحالی‌که تولید ناخالص داخلی آنها ۱۷.۸۱ میلیارد دلار بود. یعنی سال ۲۰۱۱ حدود یک‌سوم اقتصاد این کشور از کمک‌های بین‌المللی بود. بعد از ۲۰۱۴ کمک‌های بین‌المللی کم شد اما قطع نشد. این‌طور هم نیست که بعد از طالبان کمک‌ها قطع شده باشد. بعد از روی‌کارآمدن طالبان در سال ۲۰۲۱ افغانستان ۴.۶۶ میلیارد دلار کمک بین‌المللی دریافت کرده و تولید ناخالص داخلی‌اش هم ۱۴.۲۷ میلیارد دلار بوده، مشکل اینجااست که اکثر کشورهای خارجی در افغانستان بیش‌تر به دنبال منافع خود و رشد و توسعه ایندولژی‌های خودشان هستند، برای توجیه به اینکه افغانستان کجاست و افغانستانی‌ها چه کسانی هستند. این الگوی مداخله هیچ‌وقت موفق نبوده بست. در کشورهای آفریقایی استراتژیک هم تکرار شده و با وجود میلیاردها دلار کمک هیچ تغییر خاصی در زندگی آدم‌های آن کشورها ایجاد نشده است». با وجود آنکه به دلیل شرایط افغانستان هر روز بر تعداد مهاجرهای این کشور در دنیا افزوده می‌شود که بخشی از آنها خاک ایران را انتخاب خود می‌دانند اما جوامع بین‌المللی و حامیان خاص در این رابطه نگران ندادند. این پژوهشگر در همین مورد اشاره می‌کند: «حقیقت این است که به نظر بیشتر کشورها افغانستان و مردم افغانستان را به حال خودشان رها کردند و تنها چیزی که برای آنها مهم است، این است که درگیری‌های درون این کشور در همین کشور باقی بماند و به جاهای دیگر دنیا تسری پیدا نکند. آمریکا کار بار طعم این را چشیده که درد افغانستان از اقیانوس‌ها عبور کرده است. حالا هم به نظر تنها چیزی که مواظبش هستند، همین است که این‌درد در همین‌جا باقی بماند. برای مثال درباره ممنوعیت تحصیل دختران، تا به امروز از سوی کشورهایی که می‌توانند تأثیرگذار باشند، اقدام قابل‌توجهی ندیدیم. وظیفه سازمان‌های بین‌المللی مسلما رسیدگی به این موارد است. ولی در جهان امروز ما حمله روسیه به اوکراین را داریم که توجهات بسیاری را برانگیخته و به نوعی نبرد بین روسیه و جهان غرب شده است. در کنارش اسرائیل و غزه را داریم که وضعیت بسیار بحرانی و غیرانسانی‌ای را ایجاد کرده. در چنین وضعیتی افغانستان از اولویت خارج شده است».

صداهای بریده‌بریده همسر ابوالفضل قربان چلی است که جملات نامفهومی را با گریه بیان می‌کند. زن جوان در ویس کوتاهی که به زحمت برای مددکار فرستاده، از کودک بیمار و همسرش می‌گوید که «به خدا ما ایرانی هستیم، شوهرم کارگر روزمزد بود و الان دو هفته‌س وضعمون داره بد و بدتر می‌شه...». ابوالفضل جوان ۲۲ساله سیستان و بلوچستانی است که با زن و بچه به سمنان رفته بود و کارگری می‌کرد. اما در ۱۳ بهمن به همراه افغانستانی‌ها بازداشت شده و برای رد مرز به اردوگاه سمنان منتقل شده است. طبق گفته‌های این فعال اجتماعی پدیدرگز ابوالفضل شناسنامه ایرانی دارد و خود ابوالفضل هم در پروسه دریافت شناسنامه است و می‌گوید: «طی تماس با اردوگاه، مسئولان متوجه ایرانی‌بودن این جوان شده‌اند، اما برای آزادی او درخواست پول کرده‌اند در صورتی که این خانواده توان مالی ندارد. ایشان کارگر روزمزدی است که خرج خانه می‌داده و الان هم دو هفته است که خودش در اردوگاه مانده. حتی برای رد مرز او را تا اردوگاه خراسان هم بردند، اما با تلاش از میان راه به سمنان بازگردانده شده ولی همچنان باز این پروسه طی شده و الان در اردوگاه مشهد منتظر رد مرز است. معمولا وقتی این افراد از تهران بازداشت می‌شوند به اردوگاه اسکرآباد سمنان می‌روند و در نهایت همه این افراد برای اینکه رد مرز شوند؛ اگر پاکستانی باشند آنها را به مرز میراجوه در سیستان و بلوچستان و اگر افغانستانی باشند به اردوگاه خراسان و سیستان می‌برند. خیلی از مواقع توانستیم در قایق پایانی که بچه‌های ایرانی در حال رد مرز شدن هستند، ایرانی‌بودن آنها را ثابت کنیم و مانع رد مرزشان شویم».

طی این سال‌ها شواهد بسیاری وجود داشته که شرایط مهاجران در اردوگاه‌ها مناسب نبوده است. طبق گفته‌های صیادی ایرانی‌هایی که به اشتباه به اردوگاه برده شده بودند، در استان‌های سیستان و بلوچستان و خراسان برای بازگشت از اردوگاه به بخش‌های مرکزی ایران دچار چالش می‌شوند، چون این گروه عموما

دانشنامه **اینبانپ علیرضا فیروز زارع** با کدملی ۴۸۹۹۰۴۴۶۸۲
فرزند نادعلی متولد ۷/۲۳/۱۳۵۷ و رودی سال ۱۳۸۲ فارغ التحصیل سال ۱۳۸۵ از دانشگاه علامه طباطبائی رشته زبان انگلیسی با گرایش آموزش زبان انگلیسی در مقطع کارشناسی ارشد به شماره ۴۴۴۵/ت مفقودشده و فاقد اعتبار می باشد. لذا از بابتده تقاضا میشود مدرک فوق را به نشانی تهران، دهکده المپیک، میدان دهکده، پردیس مرکزی دانشگاه علامه طباطبائی کی پستی: ۱۴۸۹۶۸۴۵۱۱ ارسال کنند.

برگ سبز و سند کمپانی خودرو وانت پیکان
رنگ سفید روغنی مدل ۱۳۷۷ به شماره پلاک ایران ۸۹- ۹۴۴ ب ۵۸ و شماره موتور ۱۱۵۱۷۷۱۱۴۴۰
و شماره شاسی ۷۷۹۱۱۸۲۰ به نام **بهر امعلی لشگری** مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

اخبار برگزیده

ژانویه ۲۰۲۴ گرم‌ترین ماه جهان شد

ایستا: سرویس تغییرات آب‌وهوایی کوپرنیک اتحادیه اروپا اعلام کرد که جهان به تازگی گرم‌ترین ژانویه خود در تاریخ را تجربه کرده است و به روند گرمای استثنائی ناشی از تغییرات آب‌وهوایی ادامه می‌دهد. به نقل از رویترز، ماه گذشته در رکوردهای این سرویس که به سال ۱۹۵۰ بازمی‌گردد، از گرم‌ترین ژانویه قبلی که در سال ۲۰۲۰ رخ داد، پیشی گرفت. این ماه استثنائی پس از این مورد قرار دارد که سال ۲۰۲۳ به‌عنوان گرم‌ترین سال سیاره در رکوردهای جهانی از سال ۱۸۵۰ رسید زیرا تغییرات آب‌وهوایی ناشی از اقدامات بشری و پدیده آب‌وهوایی ال‌نینو که آب‌های سطحی در شرق اقیانوس آرام را گرم می‌کند، دما را بالاتر برد. تاکنون، ماه از ژوئن در مقایسه با ماه مشابه در سال‌های گذشته، گرم‌ترین ماه جهان بوده است. سامانتا برگس، معاون مدیر سرویس تغییرات آب‌وهوایی کوپرنیک گفت: این ماه، نه تنها گرم‌ترین ژانویه تاریخ است، بلکه در دوره ۱۲ماهه بیش از ۱.۵ درجه سانتی‌گراد بالاتر از دوره قبل از صنعتی‌شدن را تجربه کرده‌ایم. وی می‌گوید: کاهش سریع انتشار گازهای گلخانه‌ای تنها راه جلوگیری از افزایش دمای جهانی است. پدیده ال‌نینو ماه گذشته شروع به تضعیف کرد و به گفته دانشمندان می‌تواند اواخر امسال به هم‌تای خنک‌تر لاتینا تبدیل شود. با این حال، میانگین دمای جهانی سطح دریاها در ماه گذشته بالاترین میزان در تاریخ ژانویه بوده است.

ورود سامانه بارشی از جنوب غرب کشور

مهر: بنا بر اعلام سازمان هواشناسی، سامانه بارشی از جنوب غرب وارد مناطق غربی کشور می‌شود. بر اساس اعلام هواشناسی کشور امروز و فردا در غالب مناطق کشور جوی آرام و پایدار و در نیمه‌شمالی کشور روند افزایش نسبی دما حاکم است. آسمان تهران امروز کمی ابری و غبار صبحگاهی گاهی وزش باد در بعدازظهر افزایش باد با حداقل دمای شش و حداکثر دمای ۱۵ درجه سانتی‌گراد و فردا کمی ابری همراه با غبار صبحگاهی گاهی وزش باد با حداقل دمای هفت و حداکثر دمای ۱۶ درجه سانتی‌گراد پیش‌بینی می‌شود. همچنین با ورود سامانه بارشی برای مناطقی از غرب، بارش رخ خواهد داد. همچنین دوشنبه ۲۳ بهمن در جنوب و بخش‌هایی از جنوب غرب و غرب استان کرمان، همچنین تنگه هرمز و جزایر خلیج فارس، باران خواهد بارید که گاهی همراه با رگبار و رعدوبرق و وزش باد خواهد بود. بر اساس اعلام هواشناسی، شدت بارش در روز یکشنبه در استان کهگیلویه و بویراحمد، غرب فارس و شمال بوشهر پیش‌بینی شده است. همچنین در دورو ازبند خلیج فارس و تنگه هرمز هم موج خواهد بود. طی فردا و پس‌فردا پندرباس با دمای ۲۵ درجه سانتی‌گراد گرم‌ترین و شهرگرد با دمای ۶- و ۳- درجه سانتی‌گراد سردترین مراکز استان کشور هستند.

۲۴ سال شرط سن ورود به دانشگاه فرهنگیان شد

تسنیم: شورای عالی انقلاب فرهنگی در مصوبه‌ای با امضای رئیس‌جمهور شرط سن ورود به دانشگاه فرهنگیان را ۲۴ سال اعلام کرد که از سال تحصیلی آینده اعمال می‌شود. شورای عالی انقلاب فرهنگی نظام سنجش و پذیرش دانشجوی معتمد خدمت به وزارت آموزش و پرورش را تصویب کرد و از سنوی رئیس‌جمهور ابلاغ شد. در بخشی از این مصوبه آمده است: آزمون اختصاصی ویژه دانشگاه فرهنگیان توسط سازمان سنجش به صورت سالانه یک بار و مستقل از آزمون سراسری برگزار می‌شود. برای سال ۱۴۰۳ این آزمون همراه با نوبت اول آزمون سراسری خواهد بود و به دانشگاه‌ها در آردیبهشت ماه و در قالب یک دترچه ویژه آزمون اختصاصی تربیت معلمان که در هر یک از گروه‌های آزمایشی تحویل می‌شود، برگزار خواهد شد. در پذیرش سال ۱۴۰۳ در صورت عدم تکمیل ظرفیت پذیرش، مرحله تکمیل ظرفیت با رعایت ضوابط و مقرات مربوط به پیشنهاد وزارت آموزش و پرورش و با هماهنگی سازمان سنجش از میان داوطلبان نوبت اول آزمون سراسری ۱۴۰۳ صورت خواهد گرفت. حداکثر سن مجاز برای ثبت نام در آزمون اختصاصی دانشگاه فرهنگیان ۲۴ سال تمام (مبنا اول مهر هر سال تحصیلی) است و این شرط برای متقاضیان ورود به دانشگاه فرهنگیان در سال تحصیلی ۱۴۰۳-۱۴۰۴ و پس از آن اعمال می‌شود. در شرایطی که طبق مصوبه شورای عالی انقلاب فرهنگی شرط سن ۲۴ سال تمام باید از سال تحصیلی آینده اعمال شود، هنوز تکلیف ثبت‌نام کنکور ۱۴۰۳ مشخص نیست چراکه طبق رای دیوان عدالت اداری، شرط سن دانشگاه فرهنگیان ابطال شد. شورای عالی انقلاب فرهنگی نیز شرط سن را برای سال تحصیلی ۱۴۰۳-۱۴۰۴ اعلام کرده است که متقاضیان کنکور ۱۴۰۳ را شامل نمی‌شود.

آئین انجمن صنفی کارفرمایان آموزش‌شکاهای آزاد صنایع چرم،پوست و خز استان تهران
بااستاد تبصره یک ماده ۱۲۱ قانون کار و آیین نامه مصوب آبان ماه ۱۳۸۹ هیات محترم وزیران و سایر مدارک ارسالی از انجمن الذکر که به شماره ۱۰۲۲-۷۰۲۴-۱۰ در این اداره کل به ثبت رسیده است، اسامی اعضای اصلی و علی البدل هیات مدیره که در مجمع موسس مورخ ۱۴۰۲/۱۰/۱۴ انتخاب گردیده‌اند، از تاریخ مذکور به مدت سه سال و بازرسی آنها نیز از تاریخ مذکور به مدت سه سال دارای اعتبار میباشند. سمت اعضای هیات مدیره که به موجب صورتجلسه مورخ ۱۴۰۲/۱۱/۱۳ تعیین شده‌اند بشرح زیر می باشد:
۱- شهناز بیرجندی - رئیس هیات مدیره
۲- مونا امین پور - نائب رئیس
۳- فاطمه اخوت نوبیدی - خزانه دار
۴- مریم علیزاده کتک الاهیجانی - عضو اصلی دبیر
۵- بژن مایه داری - عضو اصلی هیات مدیره
۶- زینب سیستانی آخوره عضو علی البدل هیات مدیره
۷- فاطمه جعفرپور دوبیه اید عضو علی البدل هیات مدیره
۸- آفاق امیربان - بازرس اصلی
۹- سعید محسن پورسهری - بازرس علی البدل
ضمنا براینر ماده ۲۲ اساسنامه انجمن صنفی کلیه مکاتبات اداری و اوراق عادی انجمن با امضا رئیس هیات مدیره یا دبیر، معهود به مهر انجمن و کلیه اوراق تعهد آور، اسناد رسمی و اسناد مالی از قبیل چک، سفته و برات که به تصویب هیات مدیره رسیده باشند یا امضای مشترک خزانه دار و رئیس هیات مدیره یا دبیر و معهود به مهر انجمن معتبر خواهد بود.

آگهی قانون تعیین تکلیف وضعیت اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
نظـر به دستور مواد ۱ و ۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مصوب ۱۳۹۰/۰۹/۲۰ و برابر رای شماره ۱۲۰۱۹۷۱۲/۳۱۰/۱۴۰۶ و مورخ ۱۳۰۷/۱۰/۱۴۰۲ هیات قانون تعیین تکلیف..... موضوع ماده یک قانون مذکور مستقر در واحد ثبتی چمستان..... تصرفات مالکانه و بلامعارض متقاضی آقای / خانم محمد حسن قوجن فرزند محمود نسبت به شناساندن یک قطعه زمین با کاربری باغی به مساحت ۳۰۰۰/۰۰ متر مربع بشماره پلاک ۳۹۸ فرعی از ۱۵ اصلی واقع در قریه به اندامه بخش ۱۱ خریداری شده از آقای / خانم علیرضا شکری نوری مالک، رسمی رجسری گردیده است لذا به موجب ماده ۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی و ماده ۱۳ آئین نامه مربوطه این آگهی اردو نوبت به فاصله ۱۵ روز از طریق این روزنامه و محلی / سراسری در شهرها منتشر و در روستاها رای هیات الصاق تا در صورتیکه اشخاص ذینفع به آرای اعلام شده اعتراض داشته باشند باید از تاریخ انتشار اولین آگهی و در روستاها از تاریخ الصاق در محل تا دو ماه اعتراض خود را به اداره ثبت محل وقوع ملک تسلیم و رسید اخذ نمایند. معترض باید ظرف یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض میبادرت به تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل نماید و گواهی تقدیم دادخواست به اداره ثبت محل تحویل دهد که در این صورت اقدامات ثبت موقوف به ارائه حکم قطعی دادگاه است و در صورتی که اعتراض در مهلت قانونی واصل نگردد یا معترض ، گواهی تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل را ارائه نکند اداره ثبت میبادرت به صدور سند مالکیت مینماید و صدور سند مالکیت مانع از مراجعه متضرر به دادگاه نیست. تاریخ انتشار نوبت اول ۱۴۰۲/۱۱/۰۷ تاریخ انتشار نوبت دوم ۱۴۰۲/۱۱/۲۱
رئیس اداره ثبت اسناد و املاک چمستان - عین اله تیموری ۲۲۵۲
شناسه: ۱۶۵۰۹۶۱